

18 d'Octubre: Sant Lluc, evangelista

Text de l'Evangelí (Lc 10,1-9): En aquell temps, el Senyor en designà uns altres setanta-dos i els envià de dos en dos perquè anessin davant seu a cada poble i a cada lloc per on ell mateix havia de passar. Els deia: «La collita és abundant, però els segadors són pocs. Pregueu, doncs, a l'amo dels sembrats que hi enviï més segadors. Aneu: jo us envio com anyells enmig de llops. No porteu bossa, ni sarró, ni sandàlies, i no us atureu a saludar ningú pel camí.

»Quan entreu en una casa, digueu primer: ‘Pau en aquesta casa’. Si allí hi ha algú que n'és digne, la pau que li desitgeu reposarà damunt d'ell; si no, tornarà a vosaltres. Quedeu-vos en aquella casa, menjant i bevent el que tinguin: el qui treballa, bé es mereix el seu jornal. No aneu de casa en casa. Si entreu en una població i us acullen, mengeu el que us ofereixin, cureu els malalts que hi hagi i digueu a la gent: ‘El Regne de Déu és a prop vostre’».

«El Regne de Déu és a prop vostre»

Fra Lluc TORCAL Monjo de Monestir de Sta. Mª de Poblet
(Santa Maria de Poblet, Tarragona, Espanya)

Avui, en la festa de sant Lluc —l'Evangelista de la mansuetud de Crist—, l'Església proclama aquest Evangelí on es presenten els trets centrals de l'apòstol de Crist.

L'apòstol és, en primer lloc, el qui ha estat cridat pel Senyor, designat per Ell mateix, per tal de ser enviat en el seu nom: és Jesús qui crida qui vol per a confiar-li una missió concreta! «El Senyor en designà uns altres setanta-dos i els envià de dos en dos perquè anessin davant seu a cada poble i a cada lloc per on ell mateix havia de passar» (Lc 10,1).

L'apòstol, doncs, per haver estat cridat pel Senyor, és, a més a més, aquell qui depèn totalment d'Ell. «No porteu bossa, ni sarró, ni sandàlies, i no us atureu a

saludar ningú pel camí» (Lc 10,4). Aquesta prohibició de Jesús als seus deixebles indica, sobretot, que han de posar tota la seva confiança en el seu Senyor, abandonant-se a Ell, fins al punt de deixar a les seves mans allò que és més essencial per a viure: el Senyor, que vesteix els lliris dels prats i dóna l'aliment als ocells, vol que el seu deixeble busqui, en primer lloc, el Regne del cel i no, en canvi, «què menjareu o què beureu, ni en passeu ànsia. [Perquè], això, tots els pagans ho busquen amb neguit, però el vostre Pare ja sap prou que en teniu necessitat» (Lc 12,29-30).

L'apòstol és, encara, el qui prepara el camí del Senyor, anunciant la seva pau, guarint els malalts i manifestant, així, la vinguda del Regne. La tasca de l'apòstol és, doncs, central en i per a la vida de l'Església, perquè d'ella en depèn la futura acollida del Mestre entre els homes.

El millor testimoni que ens pot oferir la festa d'un Evangelista, d'un que ha narrat l'anunci de la Bona Nova, és el de fer-nos repensar en la dimensió apostòlico-evangelitzadora de la nostra vida cristiana.